

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 2542

Doknr.
412532

Dato
21-04-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 13. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 3 til L 198 til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Henrik Thulesen Dahl (DF).

Spørgsmål nr. 3:

"I høringsnotatet fremgår det af Social- og Ældreministeriets bemærkninger til punkt 3.3.7. Klageadgang med velfærdsaftalerne på ældreområdet, at "Ankeinstansen vil dermed ikke have samme mulighed for at kunne fastlægge fortolkningsbidrag og vil ikke kunne efterprøve, hvilke ydelser målgruppen har krav på. Den retlige prøvelse vil derved formentlig være begrænset, og det vil som følge deraf være vanskeligt at ændre en kommunal afgørelse". Vil ministeren på den baggrund vurdere borgernes reelle mulighed for at anke en afgørelse og uddybe, hvad der menes med, at den retlige prøvelse vil være begrænset, f.eks. i hvor høj grad vil den retlige prøvelse være begrænset?"

Svar:

Med velfærdsaftalerne har det været afgørende for aftalepartierne at give mest mulig frihed lokalt for at sikre handlerum til at gentænke ældreområdet, være innovative og finde gode løsninger tæt på borgeren. Hensigten er, at kommunerne udnytter friheden til at styrke kvaliteten og fleksibiliteten i velfærden til gavn for kommunernes ældre og deres pårørende.

Borgerne skal have en afgørelse om hjælp, der skal være skriftlig, og som skal kunne påklages. Hvis borgeren er utilfreds med sin afgørelse om hjælp, skal klagen indgives til kommunalbestyrelsen, som skal genvurdere sagen. Vælger kommunalbestyrelsen at fastholde sin afgørelse, skal kommunalbestyrelsen sende klagen videre til Ankestyrelsen. Klagemuligheden er fastholdt for at sikre borgernes retssikkerhed, og særligt de borgere, der får afslag om hjælp. Kommunerne fritages desuden ikke fra bestemmelserne i retssikkerhedsloven og bestemmelser fastsat i medfør af retssikkerhedsloven.

Det er ikke muligt at sikre samme sagsbehandling i Ankestyrelsen, da kommunerne får et friere skøn. Ankestyrelsen har derfor heller ikke samme mulighed for at kunne fastlægge fortolkningsbidrag og vil ikke kunne efterprøve, hvilke ydelser målgruppen har krav på. Sagsbehandlingen i Ankestyrelsen må derfor forventes at blive en anden som følge af lovforslaget. Den retlige prøvelse vil formentlig være begrænset, og det vil være vanskeligt at ændre en kommunal afgørelse.

Det er afgørende, at vi får afprøvet nye måder at forvalte ældreplejen på, så vi kan sikre de ældre mere nærhed og bedre omsorg og pleje.

At det ikke er muligt at sikre samme sagsbehandling i Ankestyrelsen er en konsekvens af den frihed, vi giver kommunerne. Med friheden følger samtidig et kommunalt ansvar, og det gælder bl.a. ansvaret for at sikre, at borgerne får den hjælp, de har brug, men også ansvaret for at gå i dialog med borgerne, når borgerens forventninger og kommunens hjælp ikke møder hinanden.

Med venlig hilsen
Astrid Krag